

СУЧАСНИЙ СТАН СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА УКРАЇНИ

А. В. СЛЮСАРЕНКО, канд. екон. наук, доцент
Д. Р. РАДЬКО, здобувач вищої освіти
факультету менеджменту

Миколаївський національний аграрний університет
54000, Україна, м. Миколаїв, вул. Георгія Гонгадзе, 9
radko171001@gmail.com

Агробізнес є локомотивом української економіки. Україну історично називають житницею Європи, оскільки тут міститься близько 25% чорноземів світу, відомих своєю високою родючістю. Країна також є найбільшим у світі експортером соняшникової олії та одним із найбільших експортерів зернових [1].

Сільське господарство є системним у національній економіці і формує основу збереження суверенітету держави – продовольчої та в певних межах економічної, екологічної та енергетичної безпеки, забезпечує розвиток технологічно пов'язаних галузей економіки народного господарства і формує соціально-економічну основу розвитку села. На ряду з важливістю в сенсі безпекових характеристик, аграрний сектор займає чільне місце в структурі зайнятості населення адже значна частка населення зайнята саме в процесі сільськогосподарського виробництва. Крім стабільного забезпечення населення країни якісними, безпечними, доступними продуктами харчування, аграрний сектор України, безсумнівно, здатний зробити вагомий внесок у вирішення проблеми голоду у світі [2].

На сучасному етапі розвитку сільського господарства вітчизняні підприємства стикаються з великою кількістю проблем. Розвиток аграрного сектору економіки потребує підвищення ефективності виробництва, що неможливо без впровадження нових технологій, заснованих на останніх досягненнях науково-технічного прогресу, залучення інвестицій та впровадження нових напрямів фінансування сільгоспвиробників. Вирішення проблеми фінансування інноваційної діяльності пов'язане з розробкою нових ефективних механізмів залучення коштів з різних джерел інвестування.

Інвестиційна діяльність, її інтенсивність та ефективність, а також організаційно-економічний механізм мають свою специфіку для різних регіонів і галузей, що потребує поглибленого вивчення та дослідження відповідних аспектів. Це важливо для агропромислового виробництва, оскільки воно спрямоване не лише на досягнення максимальної ефективності, а й на раціональне використання природних ресурсів, матеріально-технічних засобів тощо [3].

Встановлено, що, незважаючи на певні позитивні явища в окремих сегментах аграрної економіки України останніми роками, переважала дія негативних факторів інвестиційної діяльності. Найважливішими причинами зменшення інвестицій в аграрні галузі економіки стали несприятлива аграрна

політика для сільгоспвиробників, зменшення їх бюджетної підтримки, звуження інвестиційних можливостей та неприйнятні інвестиційні ризики для потенційних інвесторів капіталу.

Доведено, що активність інвесторів у сільському господарстві певною мірою стримувала перезавантаження уряду та зниження інтересу банківського сектору до кредитування реальних проектів виробників[1].

Серед найважливіших і невирішених проблем в аграрному секторі економіки є:

1. Забезпечення сільськогосподарського виробництва технічними засобами механізації технологічних процесів;

2. Проблеми зберігання та переробки продукції через відсутність або недостатність власних потужностей, а також надмірні умови зберігання чи переробки монопольними підприємствами;

3. Значний диспаритет цін на сільськогосподарську продукцію та матеріально-технічні ресурси (технічне обладнання, паливно-мастильні матеріали, електроенергію, мінеральні добрива, засоби захисту рослин, витрати на послуги тощо);

4. Необхідність створення системи довгострокового пільгового кредитування сільгоспвиробників та розширення лізингової діяльності;

5. Труднощі з отриманням і особливо погашенням кредитів;

6. Зниження родючості ґрунтів та погіршення їх якості в силу вичерпання ресурсної бази та повільного інтегрування новітніх технологій в процес аграрного виробництва;

7. Низький рівень оплати праці в сільському господарстві порівняно з іншими галузями народногосподарського комплексу країни;

8. Проблеми пошуку ринку збуту продукції в силу коливань факторів попиту та ціни.

Список використаних джерел:

1. Мельник С. І. Інвестиційна діяльність сільськогосподарських підприємств в умовах трансформаційних процесів. *Економіка і держава: Науково-практичний журнал*. 2021. № 11. С. 14-19. URL: <http://www.economy.in.ua/?op=1&z=5046&i=2> (дата звернення 16.10.2022 р.).

2. Сучасний стан та перспективи розвитку аграрного сектору економіки України. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/159118851.pdf> (дата звернення 16.10.2022 р.).

3. Бурачек І.В. Сучасний стан та перспективні напрямки розвитку сільського господарства в Україні. *Глобальні та національні проблеми економіки: Економіка та управління національним господарством*. Миколаїв. 2018. Вип. 21. URL: <http://global-national.in.ua/archive/21-2018/27.pdf> (дата звернення 16.10.2022 р.).